

Struikelen

Er zijn drie apostelen, die in hun brieven over het onderwerp: "struikelen" hebben geschreven.

Dit onderwerp is te vinden in de brief van Jacobus, in de 2^e brief van Petrus en in de brief van Judas. We gaan beginnen met de brief van Jacobus hoofdstuk 3 vanaf vers 2:

Jacobus over de tong schrijven en hij begint weer ootmoedig. Jacobus sluit zichzelf daar bij in; hij zegt over struikelen wat dit betreft het volgende:

2 Want wij struikelen allen in velerlei opzicht; wie in zijn spreken niet struikelt, is een volmaakt man, in staat zelfs zijn gehele lichaam in toom te houden.

Er staat niet: "want wij zondigen allen in velerlei opzicht" maar "wij struikelen allen in velerlei opzicht."

Zondigen is willens en wetens. Struikelen is: je wilt het niet

maar het gebeurd toch zoals een kind wil gaan lopen maar toch af en toe struikelt.

Dus op het gebied van de tong struikelen we allen in velerlei opzicht maar Jacobus wijst ons er op, dat dit niet zo moet zijn. Hij schrijft immers in vers 10 "dit moet, mijn broeders, niet zo zijn.

Vast staat, dat vanuit de menselijke natuur de tong onmogelijk bestuurd kan worden, zoals in vers 8 staat:

8 Maar de tong kan geen mens temmen. Ze is een niet te bedwingen kwaad, vol dodelijk vergif.

Er zijn dus andere bronnen nodig om de tong te kunnen besturen en daar gaan we het straks over hebben.

3 Als wij paarden de toom in de bek leggen, zodat zij ons gehoorzamen, kunnen wij ook hun gehele lichaam besturen.

Een paard besturen dat niet loopt, is niet moeilijk. Slechts als we spreken, kunnen we leren onze tong te sturen.

4 Zie, ook de schepen, ofschoon zij zo groot zijn en door sterke winden voortgedreven worden, worden door een zeer klein roer gestuurd, waarheen maar het believe van de stuurman wil.

Het kleine roer geeft aan het grote schip snel een andere wending. Dat kleine roer is dus belangrijk. Het is goed om te leren soms een wisselwachter te zijn.

Een gesprek gaat de verkeerde kant op en u gooit de wissel om door op een tactische manier over iets anders, iets positiever te gaan spreken.

5 Zo is ook de tong een klein lid en voert toch een hoge toon. Zie, hoe weinig vuur een groot bos in brand steekt.

Door het weggoaien van een sigaret kunnen honderden, ja soms duizenden hectare bos in vlammen opgaan.

Zo kan één enkele opmerking grote gevolgen hebben. Lasterpraat kan b.v. een bosbrand effect hebben.

6 Ook de tong is een vuur, zij is de wereld der ongerechtigheid; de tong neemt haar plaats in onder onze leden, als iets, dat het gehele lichaam bezoedelt en het rad der geboorte in vlam zet, terwijl zij zelf in vlam gezet wordt door de hel.

Jacobus gaat ons helpen; hij gaat de ernst van de zaak onder ogen brengen. (1) de tong is een vuur (2) zij is de wereld der ongerechtigheid. (3) de tong is iets wat ons hele lichaam kan bezoedelen.

Het is duidelijk dat dit alles gebeurd als onze tong niet bestuurd wordt door de in ons wonende Geest.

7 Want alle soorten van wilde dieren en vogels, van kruipende dieren en zeedieren worden bedwongen en zijn bedwongen door de menselijke natuur.

Tot dit alles is de menselijke natuur in staat: het temmen van leeuwen en tijgers, van valken en slangen, van dolfinen en orka's. Ze worden en zijn bedwongen door de menselijke natuur.

8 Maar de tong kan geen mens bedwingen. Zij is een onberekenbaar kwaad, vol dodelijk venijn.

Het lukt dus niet om dit onberekenbare kwaad, vol dodelijk venijn, te bedwingen. Geen mens kan het!

9 Met haar loven wij de Here en Vader en met haar vervloeken wij de mensen, die naar de gelijkenis Gods geschapen zijn.

10 Uit dezelfde mond komt zegening en vervloeking voort. Dit moet, mijn broeders, niet zo zijn.

Jacobus spreekt zijn broeders liefdevol toe: mijn broeders, dit moet niet zo zijn. Nee, en Gods woord wijst ons ook de weg daarheen.

Jezus sprak in Mt. 12:35:

Een goed mens brengt uit zijn goede schat goede dingen voort, en een slecht mens uit zijn boze schat boze dingen.

Het gaat dus om de schat in ons hart. Daar gaat het om. En wat is dan die goede schat in het hart.

Col. 1:27b

Christus onder u, de hoop der heerlijkheid.

Letterlijk staat er in de grondtekst: Christus in u.

De tong kan geen mens bedwingen. Alleen Christus in ons kan dat. Daarom gaan we nog eens naar 2 Cor. 13:5 waar staat:

Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. Of zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is? Want anders zijt gij verwerpelijik.

Laten we leven uit die bron; dat is de goede schat in ons hart. Christus in ons, de hoop der

heerlijkheid. Dit was dus Jacobus over het onderwerp: struikelen.

Nu gaan we naar Petrus over dit onderwerp. We lezen dat in 2 Petrus 1:10/11 waar staat:

Beijvert u daarom des te meer, broeders, om uw roeping en verkiezing te bevestigen; want als gij dit doet, zult gij nimmer struikelen.

Want zo zal u rijkelijk worden verleend de toegang tot het eeuwige Koninkrijk van onze Here en Heiland, Jezus Christus.

Wat betekent dat: uw roeping en verkiezing te bevestigen? In ditzelfde hoofdstuk staat in vers 3b in de NBG vertaling: ... die ons geroepen heeft door zijn heerlijkheid en macht.

Maar de Staten vertaling geeft weer, wat er zuiver staat namelijk: die ons geroepen heeft tot heerlijkheid en deugd.

Wij zijn geroepen om de deugden, ofwel de vruchten van de Geest in ons te krijgen.

We zijn geroepen om het karakter van de Here Jezus in ons te krijgen zoals 2 Thes. 2:14 staat, dat wij geroepen zijn tot het verkrijgen van de heerlijkheid van onze Here Jezus Christus.

Als wij daar mee bezig zijn met geloofsijver dan gaan ook de twee volgende beloften voor ons in vervulling:

Ten eerste: als gij dit doet, zult gij nimmer struikelen.

Wat een belofte! Zijn we gelovigen of ongelovigen? Als wij dit doen, als wij ons hierin beijveren, dan zullen wij nimmer struikelen.

En ten tweede: want zó (met een streepje op de ó) zal u rijkelijk worden verleend de toegang tot het eeuwige Koninkrijk van onze Here en Heiland, Jezus Christus.

En tenslotte gaan we naar de brief van Judas over het onderwerp "struikelen".

Dat is de één na laatste brief in de bijbel van slechts één hoofdstuk.

We lezen in Judas vers 24 en 25 de volgende heerlijke en opbouwende en troostende woorden (eerst vers 24)

Hem nu, die u voor struikelen kan behoeden en onberispelijk doen staan voor zijn heerlijkheid in grote vreugde.

Hier wordt volledig de nadruk gelegd op Hem, die dat kan. Dat geeft rust; verwacht het geheel van Hem.

Het is ronduit heerlijk om deze tekst te proclameren: Hij kan mij voor struikelen behoeden en Hij kan mij onberispelijk doen staan voor zijn heerlijkheid in grote vreugde.

Wat een einddoel! Laten we God prijzen dat Hij dat kan en Hem met vers 24 de eer geven:

De enige God, onze Heiland, zij door Jezus Christus, onze Here, heerlijkheid, majesteit, kracht en macht voor alle eeuwigheid, en nu en in alle eeuwigheden! Amen.

Wat komt Hem toe?

Heerlijkheid, majesteit, kracht en macht voor alle eeuwigheid, en nu en in alle eeuwigheden! Amen.